

Aleksander Czerepach

Uniwersytet Białeński

Wydział Humanistyczno-Społeczny

Pod kierunkiem prof. Ametysta Faradobusa

Wolnograd 2022

POWSTANIE MARCOWE I JEGO SKUTKI

11 marca 2012 Jan Kaniewski ogłosił Manifest Powstańczy¹, w którym ogłosił rozpoczęcie powstania, którym został dyktatorem. Wkrótce do powstania przystąpili inni działacze, między innymi Akrypa Ali Shariati, Piter Jasiński i Andrzej Płatonowicz Ordyński, wtedy Swarzewski. Zryw 11 marca zakończył się pacyfikacją przez sarmackie władzę, oraz internowaniem Jana Kaniewskiego, dyktatora powstania.

18 marca 2012 miał miejsce drugi zryw, podczas którego powstańcy zajęli sarmackie miasta tj. Auterra, Czarnolas, Fer oraz Ab'Dorst. 21 marca na zdobytych terenach proklamowano Dżamahiriję Teutońsko-Sarmacką, której stolica mieściła się w Auterrze. Zaplecze militarne Dżamahiriji znajdowało się na wyspie Bialenii.

23 marca wykorzystano wizytę dyktatora powstania, Jana Kaniewskiego oraz jego współpracownika Andrzeja Płatonowicza Ordyńskiego na wyspie Bialenii, skazano ich na wygnanie z Sarmacji. Aresztowano też Akrypę i Pitera. Z czasem powstańcy wyemigrowali na wyspę Bialenię.

Skutkiem Powstania Marcowego było to że Dżamahirija przeniosła się z terenów zdobytych całkowicie na wyspę Bialenię.² Innym skutkiem może być powstanie wiele białeńskich państwowości, które w roku 2013 przerodziły się w Republikę Białeńską.

PODSUMOWANIE

Moim zdaniem Powstanie Marcowe jest najważniejszym wydarzeniem w dziejach Bialenii, a powstańcy powinni być wzorem do naśladowania. Ich bohaterstwo i nieugięta postawa nigdy nie powinny zostać zapomniane.

Bibliografia:

¹ [Manifest Powstańczy Jana Kaniewskiego](#)

² [Artykuł na micropedii nt. Powstania Marcowego](#)

